

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Constituções In Diocesana Synodo
Vvia-||dislaviensi**

Karkowski, Stanisław

Colonię, 1572

VD16 W 4100

De Poenitentia. Tit. III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62991](#)

æternam. In eiusmodi pietatis officijs bonum est institui & exerceri fideles, vt ipsis proximorum salus cor di sit.

TITVLVS III.

De Pœnitentia.

Heb. 5.
Gene. 9.

Quoniam non est homo, qui nō peccet, omnes enim circumdati sumus infirmitate: quin & sensus Hiero. sup., & cogitationes nostræ ad malū pro- Danielē ex nā sunt ab adolescentia: confugien- Tertull. dum erit fidelibus ad Pœnitentiam, veluti ad secundam naufragij tabu- lam, vteis peccatorum veniam con- sequi, & amissam gratiam recuperare liceat. Doccent Parochi, quid Pœ nitentia sit, quæ illius partes, & quo modo singulis vti oporteat, si verè cū Deo in gratiam redire volumus. Nā & dolorem adhibeat necesse est is, quē 2. admissi peccati pœnitent: & peccatum 3essi. 6.ca. 14. Doctri. Confessione sacerdoti detegat, & sa- tisfactione digna expiet. Omnes au tem eæ partes adeò colligatæ sunt, vt ab iniicem vtiliter sciungine queāt. 4. Doctrinam verò de hoc sacramento petat

petant Parochi, vel ex Decretis Tridentinæ Synodi, vel ex Cathechismo Romano, vbi ea prolixè dilucideque traditur.

Curent diligenter, ut populus crebro Pœnitentiæ Sacramento vtatur: vtque confiteantur omnes, qui per extatē possunt, bis per Quadragesimam, semel in illicius initio, deinde verò cùm erit ad sacram Synaxim accedendum. Interiectum autem tempus deputetur expia n̄dis per Pœnitentiam vitijs; ut ita demùm purgati factique iam puriores, sacra Eucharistia cum fructu potiri queant.

Cùm autem non eadem sit omnium peccatorum ratio, sed alia sint eius generis, quæ iudicium acriùs desiderant, cuiusmodi sunt homicidia, infantum pressure, excommunicaciones, hæreses, & reliqua his similia, in quibus Episcopo tantùm reseruantur absolutio, nisi fortè is facultate à S. D. Nostro impetrata, vices suas alijs mandauerit: in talibus criminibus Parochos oculatos esse oportet, ut videant quid ligare, quid soluere debeant

5.

6.

7.

110 CONSTITVT. VVLADISLAV.

debeant, ne forte abutantur quod absit suo munere, néue errent in clavium vsu, & eos decipient, quibus absolutionis beneficium impartiūt. Nam sempiternum vñ Propheta his denūtiat, qui mori faciūt animas, q̄ nō moriuntur, & viuificāt, quæ non viuūt.

8.
Ezec. 13.
9.
10.
11.
12.
Ceterūm caueant modis omnibus, ne absoluant sibi non subiectos, & in quos nullam ordinariam vel delegatam potestatem habent. Quare ex aliena Parochia venientes, ad Confessionem non admittant, nisi de Parochorum quibus subsunt, licentia, casu necessitatis semper excepto. Inter confitendū verò examinent populum, num Orationem Dominicam, Salutationem Angelicā, Symbolum Apostolicū, & Decalogū memoria teneant, & vtcunq; tamen intelligent, nū sciant quid promiserint in baptismo, quis sit Cōfessionis fructus, qd in Eucharistia pcipiāt, & alia eius generis ad salutē cognitu necessaria. Si q̄ fuerint ignorātes, doceātur: & quod nesciūt, iubeātur ad certū aliquod & p̄scriptū tēpus ediscere: nisi à cōmunione vel intrepelli.

PART. II. TIT. IIII.

III

Volumus autem, ut Parochi per Adventum & Quadragesimam, crebros de Poenitentia sermones faciant, & populū doceant, quid ea sit, & quam necessaria: tum quomodo fieri debet, & quis ex illa fructus ad pœnitentes redūdet. Multos enim tanta sacra mēti huius ignoratione teneri videamus, ut propterea Confessionem crucem importabilem esse putent, ad quam etiam non nisi coacti accedūt. Quidam autem sic sunt affecti, ut quod confitentur, consuetudini magis, quam utilitati tribuant: quo fit, ut nec recte confiteantur, nec fructum inde referant, quem debent.

13.

14.

15.

TITVLVS IIII.

De extrema Vnctione.

Sacramentū verò extremę vnc̄ti-
Sonis, illis egrotis impartiant, qui tam periculosè decubunt, vt in cxitu
vitæ constituti videantur, & quorum iam est quasi deplorata valetudo. In quo impartiēdo itidē vt in reli
qs sacramentis administrādis, q̄ fieri poterit religiosissimè se gerat Paro-
chi: nec eorū rituū qc̄q̄ p̄termittat, q̄ sunt

Vlde. Cōc.
Florēt. ca.
de Sacram.

Sessi 14. c.
1. 2 3.